

9/11 Was an Israeli Job, Laurent Guyénot

UR unz.com/article/911-was-an-israeli-job

Laurent Guyénot

September 10, 2018

Technické nemožnosti

Díky odvážným vyšetřovatelům bylo v následujících měsících na internetu zveřejněno mnoho anomálií v oficiálním vysvětlení události z 11. září, které poskytly důkaz, že šlo o operaci pod falešnou vlajkou a že Usáma bin Ládín je nevinný, jak opakovaně prohlásil v afghánském a pákistánském tisku a na Al-Džazíře. Důkazy tohoto děsivého podvodu se od té doby hromadí a jsou nyní přístupné každému, kdo je ochoten strávit několik hodin hledáním na webu. (I když jsem si při přípravě tohoto článku všiml, že Google nyní ztěžuje přístup k tomuto výzkumu, než tomu bylo před pěti lety, a uměle upřednostňuje antikonspirační stránky.)

Například členové Architects and Engineers for 9/11 Truth prokázali, že nebylo možné, aby havárie letadel a požáry leteckého paliva vyvolaly kolaps Dvojčat. Pochopil to i Donald Trump. Hovořit o „kolapsu“ je ve skutečnosti možná zavádějící: věže doslova explodovaly, rozdrtily beton a vymrštily kusy ocelových trámů o hmotnosti několik set tun stovek metrů do stran vysokou rychlostí. Pyroklastický prach, který se okamžitě zaplavil ulicemi, ne nepodobný prachu ze sopky, ukazuje na vysokoteplotní směs horkých plynů a relativně hustých pevných částic, což je nemožný jev při prostém kolapsu. Je také nemožné, že WTC7, další mrakodrap (47 pater), který nebyl zasažen letadlem, se zhroutil do své vlastní stopy rychlostí téměř volného pádu, pokud nešlo o „řízenou demolici“.

Výpovědi hasičů zaznamenané krátce po událostech popisují sekvence výbuchů těsně před „kolapsem“, hluboko pod dopadem letadla. Přítomnost roztaveného kovu v troskách do tří týdnů po útoku je nevysvětlitelná kromě přítomnosti neúplně spálených výbušnin. Hasič Philip Ruvolo svědčil před kamerou Étienne Saureta

pro jeho film Collateral Damages (2011): „Slezli byste dolů a viděli byste roztavenou ocel – roztavenou ocel stékající po kanálech, jako byste byli ve slévárně – jako láva.“

Letečtí profesionálové také hlásili nemožnosti v chování letadel.

Zmapované rychlosti dvou letadel narážejících do Twin Towers, 443 mph a 542 mph, vylučují, že tato letadla jsou Boeingy 767, protože tyto rychlosti jsou v blízkosti země prakticky nemožné. V

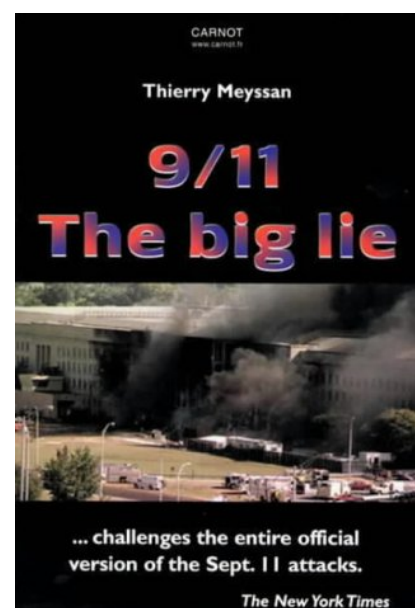
nepravděpodobném případě by takové rychlosti bylo možné dosáhnout, aniž by se letadlo rozpadlo, naletět s nimi přesně do věží byl úkol nemožný, zvláště pro amatérské piloty, kteří byli obviněni z únosu. Husní Mubarak, bývalý pilot, řekl, že to nikdy nedokázal . (Není jedinou hlavou státu, která vyjádřila své pochybnosti: Chávez a Ahmadínežád jsou mezi nimi.) Připomeňme, že žádná z černých skříněk dopravních letadel nebyla nikdy nalezena, což je nepochopitelná situace.

A samozřejmě jsou tu zjevné anomálie míst havárie Shanksvillu a Pentagonu: na žádné z mnoha snadno dostupných fotografií není vidět žádné letadlo ani věrohodné trosky letadla.

Inside Job nebo Mossad Job?

Mezi rostoucím počtem Američanů, kteří nevěří oficiální verzi útoků z 11. září, soupeří dvě základní teorie: Nazval jsem je „inside job“ a „Mossad job“. První z nich je dominantní tezí v rámci takzvaného hnutí pravdy 9/11 a obviňuje americkou vládu nebo frakci v rámci amerického Deep State. Druhý tvrdí, že strůjci byli členové mocné izraelské sítě hluboce infiltrované do všech sfér moci v USA, včetně médií, vlády, armády a tajných služeb.

Tato teze „Mossad job“ získává na síle od té doby, co Alan Sabrosky, profesor na US Army War College a US Military Academy, publikoval v červenci

2012 článek s názvem „Demystifikování 11. září: Izrael a taktika omylu“ , kde vyjádřil své přesvědčení, že 11. září ^{byla} „klasická operace řízená Mossadem“.

Od začátku si můžeme všimnout, že usvědčující Izraelci nebo Arabové jsou obě teorie „mimo zaměstnání“ (ve skutečnosti jsou navzájem zrcadlovými obrazy, což je pochopitelné ve světle toho, co Gilad Atzmon vysvětluje o židovské „předpokládané vině“). Než se vůbec podíváte na důkazy, zní „mimo zaměstnání“ věrohodněji než „zaměstnání uvnitř“. V myšlence, že vláda může oklamat a terorizovat své vlastní občany tím, že jich zabije tisíce, je něco monstrózního, jen aby rozpoutala sérii válek, které ani nejsou v zájmu národa. Pro srovnání, cizí mocnost útočící na USA pod falešnou vlajkou třetí mocnosti téměř vypadá jako fair play.

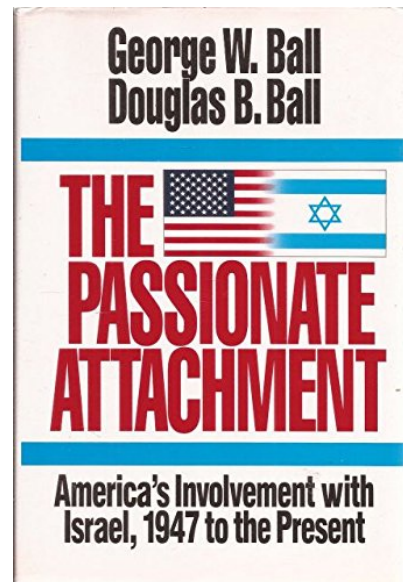
Podezření na roli Izraele by mělo být přirozené pro každého, kdo si je vědom pověsti Mossadu jako: „Divoká karta. Bezohledný a mazaný. Má schopnost zaměřit se na americké síly a přimět to, aby to vypadalo jako palestinsko-arabský čin,“ slovy zprávy americké armádní školy pro pokročilá vojenská studia citované *Washington Times*, 10. září 2001— den před útoky.

To je důležitý bod, protože vyvolává otázku, jak a proč bylo hnutí za pravdu o 11. září přivedeno k tomu, aby masivně podpořilo pobuřující tezi o „vnitřním zaměstnání“, aniž by uvažovalo o pravděpodobnější tezi o útoku cizí mocnosti jednající pod islámskou falešnou vlajkou – a která cizí mocnost kromě Izraele by to udělala? Tyto dvě odlišné teze se samozřejmě navzájem nutně nevylučují; alespoň nikdo, kdo obviňuje Izrael, nepopírá, že do toho byly zapojeny zkorumpované složky americké administrativy nebo hlubokého státu. „Vášnivý vztah“ mezi Izraelem a USA trvá již desetiletí a 11. září je jedním z jeho monstrózních potomků.

Nenapadá mě žádný lepší symbol této reality než manželství Teda a Barbary Olsonových .

Ted Oslon poté, co obhajoval Bushe ve sporných volbách v roce 2000, byl odměněn funkcí generálního prokurátora (také

obhajoval Dicka Cheneyho, když odmítl předložit Kongresu dokumenty související s Enronem). Barbara byla slavná reportérka CNN, ale předtím se narodila jako Barbara Kay Bracher židovským rodičům, vystudovala právnickou fakultu Yeshiva University a najala ji právní firma WilmerHale, jejíž budoucí člen 9/11 Jamie Gorelick Commission, byl také členem a mezi její klienty patří mocné izraelské firmy jako Amdocs, digitální komunikační společnost pověřená špionáží pro Izrael ve Spojených státech.

11. září 2001 byla Barbara Olsonová údajně na letu AA77, ze kterého dvakrát telefonovala svému manželovi. Její hovory byly odpoledne hlášeny na CNN a přispěly ke krystalizaci některých detailů oficiálního příběhu, jako jsou „ořezávače krabic“, které únosci používali jako jediné zbraně. Ted Olson, který byl opakovaně zván do televizních pořadů po 11. září, si často protiřečil, když byl tázán na telefonáty od své manželky. Ve zprávě z roku 2006 FBI identifikovala pouze jeden hovor od Barbary Olsonové a byl to nespojený hovor trvající 0 sekund. Stejně jako všechny ostatní hlášené telefonáty od zoufalých cestujících (včetně slavného „Ahoj, mami. Tady Mark Bingham“) bylo Barbaře zavolat jednoduše nemožné, protože technologie potřebná k telefonování ve velkých výškách byla vyvinuta až v roce 2004.

11. září umožnilo spojenectví mezi tajnými ctiteli Izraele a zkorumpovanými americkými živly. Otázka zní: kdo z těch dvou byli strůjci této neuvěřitelně odvážné a složité operace a za jakým „vyšším účelem“?

Další otázkou je: proč ti, kteří neustále opakují mantru „11. září byla vnitřní práce“ zcela ignorovat přesvědčivé důkazy ukazující na Izrael? Jinými slovy, do jaké míry tvoří „kontrolovanou opozici“, která má krýt Izrael? Položit tento typ otázek neznamena podezírat každého, kdo obhajuje mylnou nebo neúplnou teorii, že je pokrytec. Většina lidí

obhajujících jednu nebo druhou teorii tak činí upřímně na základě informací, ke kterým má přístup. Sám jsem 7 let věřící v oficiální teorii a 2 roky v teorii „inside job“, než jsem od roku 2010 postupně přešel k současnému argumentu. Na druhou stranu můžeme předpokládat, že ti, kdo vedou veřejnost se z dlouhodobého hlediska nejen mýlí, ale lže. V každém případě je legitimní zkoumat pozadí tvůrců veřejného mínění, a když jsou přistiženi při lži nebo překrucování pravdy, můžeme spekulovat o jejich motivaci. K této problematice se vrátím na konci článku.

Tančící Izraelci

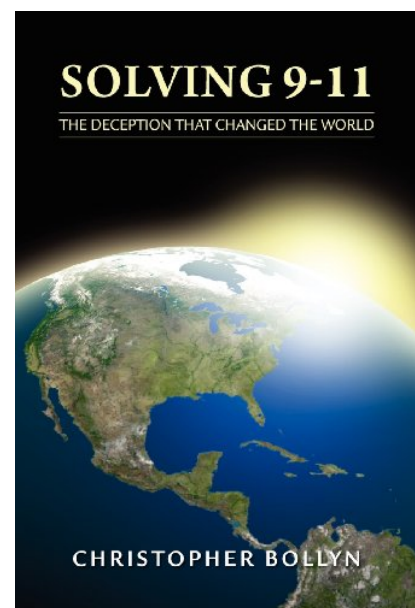
Vědci, kteří se domnívají, že Izrael zorganizoval 11. září, uvádějí chování skupiny jedinců, kteří jsou od svého zatčení známí jako „tančící Izraelci“, ačkoli jejich cílem bylo vydávat se za „tančící Araby“. Oblečení v zdánlivě „blízkovýchodních“ úborech je spatřili různí svědci, jak stojí na střeše dodávky zaparkované v Jersey City, jásají a navzájem se fotí s WTC v pozadí, právě ve chvíli, kdy do letadla narazilo první letadlo. Severní věž. Podezřelí poté přesunuli svou dodávku na jiné parkovací místo v Jersey City, kde je jiní svědci viděli při stejně okázalých oslavách.

Jeden anonymní hovor na policii v Jersey City, který téhož dne oznámila *NBC News*, zmiňoval „bílou dodávku, 2 nebo 3 chlapy. Vypadají jako Palestinci a obcházejí budovu. [...] Vidím toho chlápka u letiště v Newarku míchat nějaké harampádí a má ty šejchovské uniformy. [...] Je oblečený jako Arab.“ Policie brzy vydala následující výstrahu BOLO (na hlídání) na „Vozidlo, které pravděpodobně souvisí s teroristickým útokem v New Yorku. Bílá dodávka Chevrolet z roku 2000 s registrací v New Jersey s nápisem „Urban Moving Systems“ na zadní straně viděná v Liberty State Park, Jersey City, NJ, v době prvního nárazu proudového letadla do World Trade Center. Po prvním nárazu a následné explozi byli spatřeni tři jedinci s dodávkou, jak slaví.

Náhodou byla dodávka zachycena kolem 16:00 a uvnitř bylo pět mladých mužů: Sivan a Paul Kurzbergovi, Yaron Shmuel, Oded Ellner a Omer Marmari. Než byla položena jakákoli otázka, řidič Sivan Kurzberg vybuchl: „Jsme Izraelci. Nejsme váš problém. Vaše problémy jsou našimi problémy. Palestinci jsou váš problém.“ Bratři Kurzbergové byli formálně identifikováni jako agenti Mossadu. Všech pět oficiálně pracovalo pro stěhovací společnost (klasické krytí pro špionáž) jménem Urban Moving Systems, jejíž majitel Dominik Otto Suter 14. září uprchl ze země do Tel Avivu.

O této události poprvé informoval den po útocích novinář Paulo Lima v novinách *The Bergen Record* v New Jersey na základě „zdrojů blízkých vyšetřování“, které byly přesvědčeny o tom, že podezřelí věděli o ranních útocích: „Vypadalo to, že věděli, co se stane, když byli v Liberty State Park.“ 579stránková zpráva FBI o vyšetřování který následoval (částečně odtajněn v roce 2005) odhaluje několik důležitých skutečností. Za prvé, po vyvolání fotografie pořízené podezřelými, když sledovali severní věž v plamenech, potvrzují jejich postoj k oslavě:

„Usmáli se, objali se a vypadali, že jeden druhému je „high five“. Aby vysvětlili svou spokojenost, podezřelí uvedli, že jsou prostě rádi, že díky těmto teroristickým útokům „Spojené státy podniknou kroky k zastavení terorismu ve světě“. Přesto v tomto okamžiku, než byla zasažena druhá věž, většina Američanů věřila, že havárie byla nehoda. Těchto pět Izraelců bylo nalezeno ve spojení s jinou společností s názvem Classic International Movers, která zaměstnávala pět dalších Izraelců zatčených za jejich kontakty s devatenácti předpokládanými sebevražednými únosci. navíc jeden z pěti podezřelých nazval „jedincem v Jižní Americe s autentickými vazbami na islámské militanty na Blízkém východě“. Nakonec zpráva

FBI uvádí, že „Vozidlo bylo také prohledáno cvičeným psem na čichání bomb, který přinesl pozitivní výsledek na přítomnost stop výbušnin“.

Po všech těchto usvědčujících důkazech přichází nejzáhadnější pasáž zprávy: její závěr, že „FBI již nemá žádné vyšetřovací zájmy na zadržených a měli by pokračovat v příslušném imigračním řízení“. Dopis adresovaný americkému imigračnímu a naturalizačnímu úřadu z 25. září 2001 ve skutečnosti dokazuje, že necelé dva týdny po událostech se federální ústředí FBI již rozhodlo uzavřít vyšetřování a požádalo, aby „Americké imigrační a Naturalizační služba by měla pokračovat v příslušném imigračním řízení“. Pět „tančících Izraelců“, známých také jako „high fivers“, byli zadrženi 71 dní ve věznici v Brooklynu, kde nejprve odmítli, pak neuspěli, testy na detektoru lži. Nakonec byli v tichosti vráceni do Izraele pod minimálním obviněním z „porušení víz“. Tři z nich pak byli pozváni do izraelské televizní talk show v listopadu 2001, kde jeden z nich bezelstně prohlásil: „Naším účelem bylo jednoduše zdokumentovat událost.“

Izraelská špionážní síť

Pět „tančících Izraelců“, jediní podezřelí zatčení v den útoků z 11. září, byli jen špičkou ledovce. V září 2001 byla federální policie zaneprázdněna likvidací největší izraelské špionážní sítě, jaká kdy byla na americké půdě odhalena. V létě před útokem Drug Enforcement Agency (DEA) sestavil zprávu, která by byla veřejnosti odhalena *Washington Post* 23. listopadu 2001, po níž následoval čtyřdílný dokument Carla Camerona odvysílaný na Fox News z prosince . 11. března 2002 · článek ve francouzských novinách *Le Monde* podepsaný Sylvainem Cypelem také odkazoval na zprávu, krátce před francouzským časopisem *Intelligence Online* jej plně zpřístupnila na internetu .[5]Uvádí, že od března 2001 bylo zatčeno 140 izraelských špiónů ve věku mezi 20 a 30 lety, zatímco 60 dalších bylo zatčeno po 11. září. Obecně se vydávali za studenty umění a navštívili nejméně „36 citlivých míst ministerstva obrany“. „Většina dotázaných uvedla, že sloužila u vojenské rozvědky, odposlechu

elektronického signálu nebo u jednotek s výbušninami. Někteří byli spojeni s vysokými představiteli izraelské armády. Jeden byl synem dvouhvězdičkového generála, jeden sloužil jako bodyguard šéfa izraelské armády a jeden sloužil v misi Patriot. Další, Peer Segalovitz, důstojník praporu 605 na Golanských výšinách, „přiznal, že dokáže vyhodit do povětří budovy, mosty, auta a cokoli jiného, co potřebuje“.[6]

Zvláště zajímavá je zmínka, že „oblast Hollywoodu na Floridě se zdá být pro tyto jedince ústředním bodem“. Více než 30 ze 140 falešných izraelských studentů identifikovaných před 11. zářím žilo v tomto městě se 140 000 obyvateli. A toto město je také místem, kde se přeskupilo patnáct z devatenácti údajných islamistických únosců z 11. září (devět v Hollywoodu, šest v okolí), včetně čtyř z pěti, kteří měli unést let AA11. Jaký byl vztah mezi izraelskými špiony a islamistickými teroristy? Řekly nám to mainstreamové zprávyže první sledovali druhé, ale neoznámili podezřelé aktivity těchto teroristů americkým úřadům. Z takové prezentace Izrael vychází čistý, protože špionážní agenturu nelze vinit za to, že nesdílí informace se zemí, kterou špehuje. V nejhorším případě může být izraelská rozvědka obviněna, že to „nechala stát“ – záruka beztrestnosti. Ve skutečnosti izraelští agenti jistě budoucí „únosce“ nejen sledovali, ale předtím, než se jich zbavili, financovali a manipulovali s nimi. Víme, že Izraelec Hanan Serfaty, který si pronajal dva byty poblíž Mohameda Atty, vyřídil za tři měsíce nejméně 100 000 dolarů. A také jsme se dozvěděli z New York Times 19. února 2009že Ali al-Jarrah, bratranec údajného únosce letu UA93 Ziad al-Jarrah, strávil dvacet pět let špionáží pro Mossad jako tajný agent infiltrující palestinský odpor a Hizballáh.

Izraelští agenti zřejmě oceňují působení pod krytím umělců. Krátce před 11. zářím skupina čtrnácti židovských „umělců“ pod jménem Gelatinase instalovali v devadesátém prvním patře severní věže Světového obchodního centra. Tam jako dílo „pouličního umění“ odstranili okno a rozšířili dřevěný balkon. Abychom pochopili, jakou roli mohl tento kus lešení sehrát, je třeba si připomenout, že k

explozi, která měla být způsobena nárazem Boeingu AA11 na Severní věž, došlo mezi devadesátým druhým a devadesátým osmým podlažím. Vzhledem k tomu, že jediným filmem dopadu na severní věž je film bratří Naudetů, kteří jsou z mnoha důvodů podezřelí, mnoho badatelů je přesvědčeno, že do této věže nenarazilo žádné letadlo a že výbuch simulující dopad byl vyvolán předem vysazenými výbušninami uvnitř věže.

devadesát tři až sto podlaží Severní věže obsadila společnost Marsh & McLennan, jejímž generálním ředitelem byl Jeffrey Greenberg, syn bohatého sionisty (a finančníka George W. Bushe) Maurice Greenberga, který je shodou okolností také majitelem společnosti Kroll Inc. , firma, která má 11. září na starosti bezpečnost celého komplexu World Trade Center. Greenbergovi byli také pojistiteli Twin Towers a 24. července 2001 přijali preventivní opatření a nechali smlouvu zajistit konkurenty. V listopadu 2000 se k představenstvu Marsh & McLennan připojil (Lewis) Paul Bremer, předseda Národní komise pro terorismus, který 11. září 2001, pouhé dvě hodiny po rozdrčení Severní věže, by se objeví na NBC a jmenuje bin Ládina jako hlavního podezřelého, naprosto klidný, protože se pohřešuje 400 jeho zaměstnanců (295 bude nakonec prohlášeno za mrtvé). "Je to den, který změní naše životy," řekl. „Je to den, kdy válka, kterou teroristé vyhlásili USA [. . .] byl přivezen domů do USA.“ V roce 2003 by byl Bremer jmenován správcem koaličního prozatímního úřadu v Iráku, aby srovnal irácký stát se zemí a dohlédl na krádež téměř bilionu dolarů určených na jeho rekonstrukci.

Super-sayanim

S Goldbergem a Bremerem jsme dosáhli nejvyšší úrovně spiknutí, zahrnujícího řadu vlivných židovských osobností, působících uvnitř i vně americké vlády – tak říkajíc *supersajanim* .

Nejreprezentativnějším z těch mimo vládu je Larry Silverstein, realitní žralok, který si se svým partnerem Frankem Lowym na jaře roku 2001 pronajal Twin Towers od New Yorku. Pronájem Lowy nebyl nikdo jiný než Lewis Eisenberg, další člen United Jewish

Appeal Federation a bývalý viceprezident AIPAC. Zdálo se, že Silverstein uzavřel katastrofální dohodu, protože Dvojčata musela být dekontaminována na azbest. Proces dekontaminace byl od 80. let odkládán na neurčito kvůli jeho ceně, která se v roce 1989 odhadovala na téměř 1 miliardu dolarů. V roce 2001 newyorský přístavní úřad s radostí přenesl odpovědnost na Silversteina. Ihned po akvizici Dvojčat Silverstein znovu vyjednal pojistné smlouvy na krytí teroristických útoků, zdvojnásobil krytí na 3,5 miliardy dolarů a zajistil si, že si po takové události ponechá právo na přestavbu. Po útocích dal své pojistitele k soudu, aby získal dvojnásobné odškodnění, přičemž tvrdil, že tato dvě letadla byly dva samostatné útoky. Po dlouhé právní bitvě získal 4,5 miliardy dolarů. Silverstein je předním členem United Jewish Appeal Federation of Jewish Philanthropies of New York, největší finanční sbírka pro Izrael (po americké vládě, která vyplácí Izraeli na pomoc přibližně 3 miliardy dolarů ročně). Silverstein také udržoval „úzké vazby s Netanjahuem“, podle Haaretz (21. listopadu 2001): „Od Netanjahuova působení ve funkci izraelského velvyslance při OSN jsou tito dva přátelští. Roky byli v těsném kontaktu. Každou neděli odpoledne newyorského času volal Netanjahu Silversteinovi.“ Kromě toho, že je Larry mocným mužem, je i šťastný muž: jak vysvětlil v tomto rozhovoru, každé ráno v týdnu snídal ve *Windows on the World* na vrcholu Severní věže, ale 11. září měl schůzku. se svým dermatologem.

Spolupachatelé útoku pod falešnou vlajkou z 11. září se silnými izraelskými vazbami by měli být také sledováni na druhém konci trajektorie letadel, která údajně narazila do Dvojčat. Lety AA11 a UA175 odstartovaly z letiště Logan v Bostonu, které jejich zabezpečení zadalo subdodavateli International Consultants on Targeted Security (ICTS), firmě se sídlem v Izraeli, v jejímž čele stojí Menachem Atzmon,

pokladník Likudu. Stejně tak letiště v Newarku, odkud údajně vzlétl let UA93 před havárií v Shanksville.

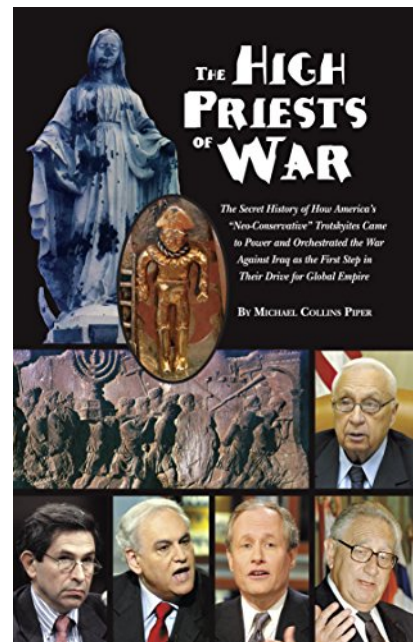
Vážné vyšetřování by sledovalo mnoho dalších stop, jako jsou rychlé zprávy Odiga přijaté zaměstnanci ve WTC dvě hodiny před havárií letadla, jak informoval Haaretz 27.

září 2001. První letadlo zasáhlo WTC v přesně oznámený čas. „téměř na minutu,“ připustil Alex Diamandis, viceprezident společnosti Odigo se sídlem v Izraeli. Znepokojivé je také chování americké pobočky *Zim Israel*

Navigational, námořního lodního giganta ze 48 % vlastněného židovským státem (občas využívaného jako krytí izraelských tajných služeb), který přestěhoval své kanceláře z WTC spolu se svými 200 zaměstnanci, 4. září 2001, týden před útoky — „jako Boží čin jsme se přestěhovali“, řekl generální ředitel Shaul Cohen-Mintz v rozhovoru pro USA Today, 17. listopadu 2001.

Ale samozřejmě žádná z těchto cest nebyla nikdy sledována. To proto, že nejmocnější spiklenci byli na nejvyšší úrovni ministerstva spravedlnosti. Michael Chertoff byl v roce 2001 vedoucím trestního oddělení ministerstva spravedlnosti a byl mimo jiné zodpovědný za zajištění propuštění izraelských agentů zatčených před a po 11. září, včetně „tančících Izraelců“. V roce 2003 měl být tento syn rabína a průkopníka Mossadu jmenován ministrem vnitřní bezpečnosti odpovědným za boj proti terorismu na americké půdě, což mu umožnilo kontrolovat nesouhlasné občany a omezovat přístup k důkazům pod záminkou Sensitive Bezpečnostní informace.

Dalším šéfem zastírání byl Philip Zelikow, výkonný ředitel prezidentské komise pro 11. září 2002, která byla založena v listopadu 2002. Zelikow je samozvaným specialistou v umění vytvářet „veřejné mýty“ „vypalováním“ nebo „formováním“. „události, [které] nabývají ‚transcendentní‘ důležitosti, a proto si zachovávají svou sílu, i když prožívající generace odejde ze scény“ (Wikipedie).

V prosinci 1998 spolupodepsal článek pro Foreign Affairs s názvem „Katastrofický terorismus“, ve kterém spekoval o tom, co by se stalo, kdyby bombardování WTC v roce 1993 (již připisované bin Ládinovi) bylo provedeno jadernou bombou: „Akt katastrofického terorismu, který zabil tisíce nebo desítky tisíc lidí a/nebo narušil nezbytnosti. Život pro statisíce nebo dokonce miliony by byl přelomovou událostí v historii Ameriky. Mohlo by to zahrnovat ztráty na životech a majetku bezprecedentní v době míru a podkopat základní pocit bezpečí Američanů uvnitř jejich vlastních hranic způsobem podobným testu sovětské atomové bomby v roce 1949, nebo možná ještě hůř. ... Stejně jako Pearl Harbor by tato událost rozdělila naši minulost a budoucnost na před a po. Spojené státy by mohly reagovat drakonickými opatřeními omezujícími občanské svobody, umožňujícími širší sledování občanů, zadržování podezřelých a použití smrtící síly. Toto je muž, který řídil vládní vyšetřování teroristických útoků z 11. září. Thomas Kean a Lee Hamilton, kteří nominálně vedli komisi, odhalili ve své knize *Bez precedentu: The Inside Story of the 9/11 Commission* (2006), že komise „byla připravena k selhání“ od začátku. Zelikow, tvrdí, už před prvním setkáním sepsal synopsi a závěr pro závěrečnou zprávu. Kontroloval všechny pracovní skupiny, bránil jim ve vzájemné komunikaci a dal jim za jediný posláním dokázat oficiální příběh; Tým 1A měl například za úkol „vyprávět příběh o nejúspěšnější operaci Al-Káidy – útocích z 11. září“. Přísná kontrola mainstreamových médií je možná nejcitlivějším aspektem celé operace. Nebudu se tímto aspektem zabývat, protože všichni víme, co od MSM očekávat. Pro převratný argument o tom, do jaké míry bylo 11. září zorganizované MSM, doporučuji dokument Ace Bakera z roku 2012 9/11 The Great American Psy-Opera, kapitoly 6, 7 a 8.

Machiavelističtí metasionisté

Pokud se dostaneme na nejvyšší úroveň spiknutí, ocitneme se v Tel Avivu. Příprava na 11. září se časově shodovala s nástupem Benjamina Netanjahua k moci v roce 1996, po němž následoval Ehud Barak v červenci 1999 a Ariel Sharon v březnu 2001, který v roce 2002 přivedl Netanjahua zpět do funkce ministra zahraničních věcí (netanjahu se opět stal premiérem ministrem v roce 2009). Je třeba poznamenat, že jak Netanjahu, tak Ehud Barak byli dočasně mimo izraelskou vládu v září 2001, stejně jako Ben-Gurion v době Kennedyho atentátu (čtěte můj článek na JFK). Několik měsíců před 11. zářím byl Barak, bývalý šéf izraelské vojenské rozvědky, „naverbován“ jako konzultant do krycí společnosti Mossadu, SCP Partner, specializující se na bezpečnost a nacházející se necelých sedm mil od Urban Moving Systems. Hodinu po výbuchu Severní věže byl Barak na BBC World , aby ukázal prstem na bin Ládina (prvního, kdo to udělal) a uzavřel: „Je čas zahájit operační, kompletní válku proti teroru.“

Pokud jde o Netanjahua, nepřekvapuje nás, když se v roce 2006 na CNN chlubí tím, že v roce 1995 předpověděl, že „pokud se Západ neprobudí k sebevražedné povaze militantního islámu, další věc, kterou uvidíte, je militantní Islám svrhl Světové obchodní centrum.“ Netanjahu je příkladem stále užšího „zvláštního vztahu“ mezi USA a Izraelem, který začal Trumanem a rozkvetl za Johnsona. Netanjahu žil, studoval a pracoval ve Spojených státech v letech 1960 až 1978, mezi svými 11. ^a 27. rok — kromě doby jeho vojenské služby — a znovu po 33 letech, kdy byl jmenován zástupcem velvyslance ve Washingtonu a poté stálým delegátem při OSN. Netanjahu se na začátku 90. let pravidelně objevoval na CNN a přispíval k přeměně předního světového zpravodajského kanálu na hlavní nástroj sionistické propagandy. Jeho politický osud byl z velké části plánován a formován ve Spojených státech, pod dohledem těch, kterým dnes říkáme neokonzervativci, a jediná věc, která ho od nich odlišuje, je to, že z důvodů public relations nemá americkou národnost.

"Co je to neokon?" jednou požádal Bushe 43 svého otce Bushe 41, po více než třech letech v Bílém domě. "Chcete jména nebo popis?" odpověděl 41. "Popis." "Dobře," řekl 41, "dám ti to jedním slovem: Izrael." Tato anekdota, kterou citoval Andrew Cockburn, to shrnuje. Neokonzervativní hnutí se zrodilo v redakci měsíčníku *Commentary*, který v roce 1945 nahradil *Contemporary Jewish Record* jako tiskový orgán Amerického židovského výboru. „Pokud v Americe existuje intelektuální hnutí, na jehož vynález si mohou Židé činit výhradní nárok, pak je to neokonzervatismus,“ napsal Gal Beckerman v *Jewish Daily Forward*, 6. ledna 2006. „Je fakt, že jako politická filozofie byl neokonzervatismus narozený mezi dětmi židovských přistěhovalců a nyní je z velké části intelektuální doménou vnuků těchto přistěhovalců.“

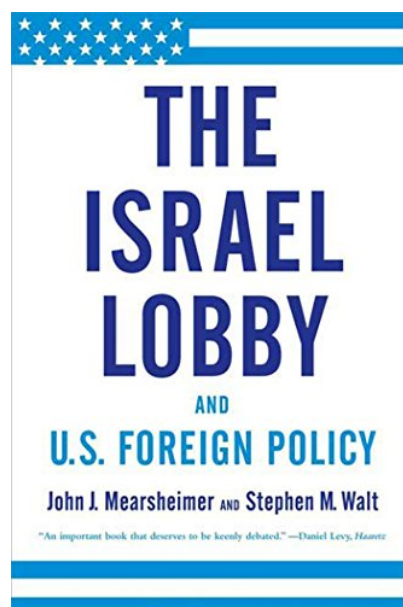
Otcové zakladatelé neokonzervatismu (Norman Podhoretz, Irving Kristol, Donald Kagan, Paul Wolfowitz, Adam Shulsky) byli samozvaní učedníci Lea Strausse, německého židovského imigranta vyučujícího na Chicagské univerzitě. Strauss lze charakterizovat jako metasionistu v tom smyslu, že zatímco byl horlivým zastáncem Státu Izrael, odmítl myšlenku, že Izrael jako národ by měl být uzavřen v hranicích; Izrael si musí zachovat svou specifičnost, která má být všude, řekl v podstatě ve své přednášce z roku 1962 „Proč zůstáváme Židy“. Strauss by také souhlasil s tím, aby byl nazýván machiavellianem, protože ve svých úvahách o Machiavellim chválil „neohroženost jeho myšlení, velkolepost jeho vize a půvabnou jemnost jeho řeči“ (str. 13). Machiavelliho vzorem prince byl Cesar Borgia, tyran, který poté, co pověřil krutého Ramira d'Orco, aby si podrobil provincii Rumunsko, ho nechal popravit naprosto krutě, čímž sklidil vděčnost lidu poté, co odklonil jejich nenávisť k jinému. Machiavelli, píše Strauss, „je vlastenec zvláštního druhu: více mu jde o spásu své vlasti než o spásu své duše“ (str. 10). A to je přesně to, o čem židovství je, podle židovských myslitelů, jako je Harry Waton: „Židé, kteří hlouběji rozumí judaismu, vědí, že jediná nesmrtelnost, kterou Žid má, je nesmrtelnost židovského národa“ (více čtěte zde). Ve skutečnosti v časopise *Jewish World Review* ze 7. června 1999

Michael Ledeen, neokonzervativní a zakládající člen Židovského *institutu pro záležitosti národní bezpečnosti* (JINSA), předpokládal, že Machiavelli musel být „tajným Židem“ od r. "Pokud posloucháte jeho politickou filozofii, uslyšíte židovskou hudbu."

Neokonzervativci první generace se původně umístili na krajní levici. Irving Kristol, jeden z hlavních redaktorů *Komentáře*, dlouho prohlašoval, že je trockista. Bylo to brzy po úspěšné anexi arabských území Izraelem v roce 1967, kdy Straussovci zažili svou konverzi k pravicovému militarismu, kterému vděčí za své nové jméno. Norman Podhoretz, šéfredaktor v letech 1960 až 1995, se na počátku 70. let změnil z protiválečného aktivisty na posilu obranného rozpočtu. V roce 1979 podal následující vysvětlení: „Americká podpora Izraele závisela na pokračující americké angažovanosti v mezinárodních záležitostech – z čehož vyplynulo, že se Američané stáhli do jakési izolacionistické nálady [. . .] který nyní vypadal, že by mohl brzy znovu zvítězit, představoval přímou hrozbu pro bezpečnost Izraele. (*Zlomové pořadí*, p. 336). Vedení USA do války ve prospěch Izraele je podstatou machiavelistických krypto-sionistů, známých jako neokonzervativci.

Projekt pro nové ((americké)) století

Příběh o tom, jak neokonzervativci dosáhli pozice vlivu, kterou měli za George W. Bushe, je komplikovaný, který mohu jen nastítnit. Poprvé vstoupili do státního aparátu v zavazadle Rumsfelda a Cheneyho během změny kabinetu prezidenta Forda známé jako „Halloweenský masakr“, po Nixonově rezignaci. Když se studená válka uklidnila poté, co Amerika v roce 1973 evakuovala své jednotky z Vietnamu, a CIA vypracovala uklidňující analýzy vojenských schopností a ambicí SSSR, přesvědčili Rumsfeld (jako ministr obrany) a Cheney (jako náčelník

generálního štábu) Forda, aby jmenoval nezávislý výbor, známý jako tým B, aby revidoval nahoru odhady CIA o sovětské hrozbě a znovu aktivoval válečný postoj ve veřejném mínění, Kongresu a administrativě.

Během demokratických závorek za prezidenta Cartera (1976–80) neokonzervativci pracovali na sjednocení největšího počtu Židů kolem své politiky založením Židovského institutu pro záležitosti národní bezpečnosti (JINSA), který se stal druhým nejmocnějším pro- Izraelská lobby po AIPAC. Podle svého „prohlášení o poslání“, je „zasvěcena vzdělávání kongresových, vojenských a civilních činitelů s rozhodovací pravomocí v oblasti národní bezpečnosti o americké obraně a strategických zájmech, především na Blízkém východě, jehož základním kamenem je silná americko-izraelská bezpečnostní spolupráce“. V roce 1980 byli neoconi odměněni Ronaldem Reaganem za jejich podporu tuctem postů v národní bezpečnosti a zahraniční politice: Richard Perle a Douglas Feith na ministerstvu obrany; Richard Pipes v Národní bezpečnostní radě; Paul Wolfowitz, Lewis „Scooter“ Libby a Michael Ledeen na ministerstvu zahraničí. Pomohli Reaganovi eskalovat studenou válku a nasypali miliardy dolarů do vojensko-průmyslového komplexu. Pravděpodobně tehdy začalo dlouhodobé plánování 11. září. Isser Harel, zakladatel izraelských tajných služeb (*Shai* v roce 1944, *Shin Bet* v roce 1948, Mossad do roku 1963), je v roce 1980 v rozhovoru s křesťanským sionistou Michaelem Evansem hlášen jako prorokující, že islámský terorismus nakonec zasáhne Ameriku v jejich „falickém symbol“: „Váš největší falický symbol je New York City a vaše nejvyšší budova bude falický symbol, do kterého zasáhnou“. (K dokumentaci a vysvětlení oživení židovského daru apokalyptického proroctví v posledních desetiletích by bylo potřeba celého článku.)

V roce 1996, během Clintonových let, neokonzervativci vrhli veškerou svou váhu na svůj konečný think-tank, Projekt pro nové americké století (PNAC), který režírovali William Kristol a Robert Kagan. PNAC doporučila využít porážku komunismu k posílení

americké hegemonie tím, že zabrání vzniku jakéhokoli soupeře. Jejich Prohlášení o zásadách slíbilo rozšířit současnou *Pax Americana*, která zahrnovala „vojenskou sílu, která je silná a připravená čelit současným i budoucím výzvám“. Ve své zprávě ze září 2000 nazvané Rebuilding America's Defenses PNAC předpokládala, že americké síly se musí stát „schopnými rychle se rozmístit a vyhrát několik simultánních rozsáhlých válek“. To vyžadovalo hlubokou transformaci, včetně vývoje „nové rodiny jaderných zbraní navržených pro řešení nových souborů vojenských požadavků“. Bohužel podle autorů zprávy „proces transformace [...] bude pravděpodobně dlouhý, bez nějaké katastrofické a katalyzující události – jako nový Pearl Harbor“. Určitě není náhoda, že v létě 2001 vyšel tříhodinový trháč *Pearl Harbor*, který příhodně zapsal *mem* „New Pearl Harbor“ do myslí milionů lidí.

Architekti PNAC zahráli kartu americké hegemonie tím, že se zahalili do superpatriotického diskurzu americké civilizační mise. Jejich duplicita je však odhalena v dokumentu zveřejněném v roce 2008: ve zprávě publikované v roce 1996 izraelským think-tankem Institute for Advanced Strategic and Political Studies (IASPS) s názvem *A Clean Break: A New Strategy for Securing the Realm*. konkrétně pro nového izraelského premiéra Benjamina Netanjahua. Tým odpovědný za zprávu vedl Richard Perle a jeho součástí byli Douglas Feith a David Wurmser, kteří ve stejném roce figurovali mezi signatáři PNAC. Jak název napovídá, *Čistá přestávka* Zpráva vyzvala Netanjahua, aby se rozešel s dohodami z Osla z roku 1993, které oficiálně zavazovaly Izrael k navrácení území, která ilegálně okupoval od roku 1967. Nový premiér by měl místo toho „zapojit veškerou možnou energii do obnovy sionismu“ a znovu potvrdit právo Izraele na Západ Banka a pásma Gazy.

V listopadu 2000 byl Bush mladší zvolen za podmínek, které vyvolaly protesty proti volebním podvodům. Dick Cheney, který řídil jeho kampaň, se jmenoval viceprezidentem a uvedl dvě desítky neokonzervativců do klíčových pozic v zahraniční politice. Ministerstvo zahraničí bylo svěřeno Colinu Powellovi, ale ten byl

obklopen neokonzervativními pomocníky, jako je David Wurmser. Jako poradkyně pro národní bezpečnost byla Condoleezza Riceová, specialistka na Rusko bez odborných znalostí na Blízkém východě, zcela závislá na svém neokonzervativním poradci Philipu Zelikowovi. William Luti a Elliott Abrams a později Eliot Cohen byli také pověřeni řízením Rice. Nejvlivnější neoconi byli ale schopni utvářet americkou zahraniční a vojenskou politiku především z ministerstva obrany pod vedením Donalda Rumsfelda.

Chanukový zázrak na začátku WWIV

Po osmi měsících v prezidentském úřadu byl Bush konfrontován s „katastrofickou událostí“, „novým Pearl Harborem“, který si PNAC přála o rok dříve. 11. září bylo pro Izrael skutečným „chanukovým zázrakem“, komentovali šéf Mossadu Ephraim Halevy a předseda izraelské Národní bezpečnostní rady Uzi Dayan. Netanjahu se radoval: „Je to velmi dobré [...], vyvolá to okamžité sympatie [...], posílí pouto mezi našimi dvěma národy, protože jsme zažili teror po tolik desetiletí, ale Spojené státy nyní zažily masivní krvácení teroru.“ 21. září publikoval op-ed v *New York Posts* názvem „Dnes jsme všichni Američané“, ve kterém pronesl svou oblíbenou propagandistickou větu: „Pro bin Ládiny světa je Izrael pouze vedlejší show. Cílem je Amerika.“ O tři dny později *Nová republika* odpověděla titulkem jménem Američanů: "Teď jsme všichni Izraelci." Američané zažili 11. září jako akt nenávisti z arabského světa a okamžitě pocítili sympatie k Izraeli, čehož neokonzervativci neúnavně využívali. Jedním z cílů bylo povzbudit Američany, aby vnímali izraelský útlak Palestinců jako součást celosvětového boje proti islámskému terorismu.

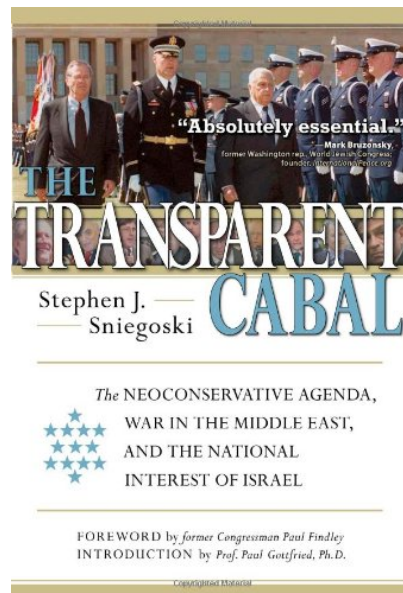
Mělo to velký úspěch. V letech předcházejících 11. září se pověst Izraele dostala na dno; Z celého světa proudily odsouzení za její politiku apartheidu a kolonizace a její systematickou válku proti palestinským velitelským strukturám. Rostoucí počet amerických hlasů zpochybňoval přednosti zvláštního vztahu mezi Spojenými státy a Izraelem. Ode dne útoku bylo po všem. Jelikož Američané

nyní zamýšleli bojovat s arabskými teroristy na život a na smrt, přestali by od Izraele požadovat rozumnější a přiměřenější odvetu proti palestinským sebevražedným atentátníkům a raketám. Místo toho prezidentovy projevy (napsané neoconem Davidem Frumem) charakterizovaly útoky z 11. září jako spouštěč světové války nového typu, bojující proti neviditelnému nepříteli rozptýlenému po celém Blízkém východě. Za prvé, pomsta musí přijít nejen proti bin Ládinovi, ale také proti státu, který ho ukrývá: „Nebudeme dělat rozdíl mezi těmi, kdo tyto činy spáchali, a těmi, kdo je ukrývají“ (11. září). Za druhé, válka se rozšiřuje do světa: „Naše válka proti terorismu začíná Al-Káidou, ale nekončí tam. Neskončí, dokud nebude nalezena, zastavena a poražena každá teroristická skupina globálního dosahu“ (20. září). Za třetí, s každou zemí, která nepodporuje Washington, bude zacházeno jako s nepřítelem: „Bud' jste s námi, nebo jste s teroristy“ (20. září).

V článku ve *Wall Street Journal* z 20. listopadu 2001 neokonzervativista Eliot Cohen nazval válku proti terorismu jako „čtvrtou světovou válku“, což je rámování brzy opakováno dalšími americkými sionisty (divný výběr názvu WWIV spíše než WWII pochází, mám podezření, od nekonů). etnocentrický světonázor, ve kterém je každá světová válka krokem k Velkému Izraeli; protože jeden velký krok byl uskutečněn v roce 1967, studená válka se počítá jako 3. světová válka). V září 2004 na konferenci ve Washingtonu nazvané „Čtvrtá světová válka: Proč bojujeme, s kým bojujeme, jak bojujeme“ Cohen řekl: „Nepřítelem v této válce není ‚terorismus‘ [...], ale militantní islám.“ Stejně jako studená válka má i blížící se světová válka podle Cohenovy vize ideologické kořeny, bude mít globální dopady a bude trvat dlouho a bude zahrnovat celou řadu konfliktů. *Komentář*, únor 2002), následovaný druhým článkem v „Čtvrtá světová válka: Jak začala, co to znamená a proč musíme vyhrát“ (září 2004) a nakonec kniha s názvem *Čtvrtá světová válka: Dlouhá Boj proti islamofašismu* (2007).

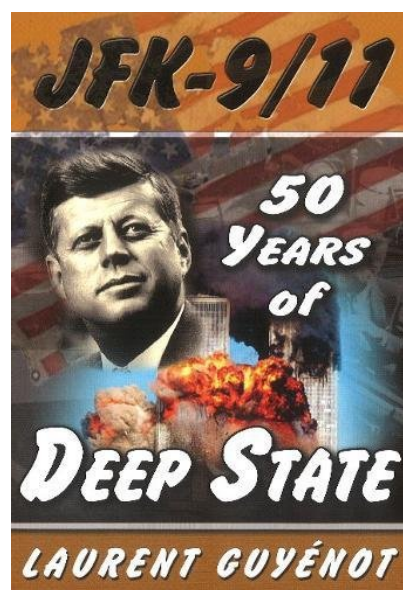
Unesené spiknutí a kontrolovaná opozice

V případě 9/11 stejně jako v případě Kennedyho funguje řízená opozice na mnoha úrovních a mnoho poctivých učenců si nyní uvědomuje, že samotné hnutí pravdy 9/11 je částečně usměrňováno jednotlivci a skupinami, které se tajně snaží odvést podezření z Izraele. . To je jistě případ tří mladých Židů (Avery, Rowe a Bermas), kteří režírovali film *Loose Change* (2005), nejsledovanější film o spiknutí z 11. září od jeho první verze v roce 2005. srovnání s nikdy neuskutečněným projektem pod falešnou vlajkou Operace Northwoods (včas odhalený veřejnosti v květnu 2001 v knize Jamese Bamforda *Body of Secrets*, napsané s podporou bývalého ředitele NSA Michaela Haydena, nyní pracujícího pro Michaela Chertoffa), ale nezmínili útok na USS Liberty, dobře zdokumentovaný útok Izraele pod falešnou vlajkou na jeho spojence v USA. Nedýchali ani slovo o loajalitě neokonzervativců vůči Izraeli a s každým, kdo uvedl roli Izraele v 11. září, jednali jako s antisemitským. Totéž lze říci o Bermasově novějším filmu *Invisible Empire* (2010), rovněž produkovaném Alexem Jonesem: kompilace antiimperialistických klišé zaměřených na Bushe a Rockefeller, bez jediného náznaku (((Others))) . Je zajímavé poznamenat, že scénář 11. září předložený *Loose Change* byl ve skutečnosti předem napsaný Hollywoodem: 4. března 2001 odvysílala Fox TV první epizodu seriálu *The Lone Gunmen* , sledovalo 13 milionů Američanů. Děj je o počítačových hackerech pracujících pro tajnou kabalou v rámci americké vlády, kteří unesou letadlo na dálkové ovládání s úmyslem narazit ho do jednoho z Dvojčat, přičemž se zdá, že byl unesen islámskými teroristy. V posledních sekundách se pilotům podaří znovu získat kontrolu nad letadlem. Účelem neúspěšné operace bylo vyvolat světovou válku

pod záminkou boje proti terorismu. Zastánci „inside job“ školy si myslí, že tuto epizodu musel napsat nějaký whistleblower uvnitř Foxu. Nepravděpodobné!

Na teorii „inside job“ je samozřejmě něco pravdy, jak jsem řekl na začátku. Izrael (v širším slova smyslu) by nebyl schopen provést takovou operaci a dostat se z ní bez spoluúčasti na nejvyšší úrovni vlády USA. Jak to funguje? Docela jako u atentátu na Kennedyho , pokud si uvědomíte, že zemi tehdy vládl její viceprezident Dick Cheney, přičemž prezident byl pouhou figurínou (viz Lou Dubose a Jake Bernstein, *Vice: Dick Cheney and the Hijacking of the American Presidency* , Náhodný dům, 2006). V mé knize JFK - 9/11 Navrhl jsem věrohodný scénář toho, jak Izrael ve skutečnosti unesl menší útok pod falešnou vlajkou na Pentagon vykonstruovaný americkým Deep State, za omezeným účelem ospravedlnit svržení Talibanu v Afghánistánu, což je cíl plně podporovaný takovým „velkým Gamers“ jako Zbigniew Brzezinski, což ale samo o sobě neocony nezajímalo. To, co neokonzervativci chtěli, byla nová válka proti Iráku a poté všeobecný požár na Blízkém východě vedoucí k rozpadu všech nepřátel Izraele, se Sýrií a Íránem na předních místech. *Nabídli tedy všechny a s pomocí svého newyorského supersajana* dali operaci rozsah, jaký chtěli Silverstein. George W. Bush, Colin Powell, Condoleezza Riceová a další gojímové, kteří byli drženi mimo záběr a ocitli se zapleteni do geopolitických machinací globálního rozsahu, se mohli jen pokusit zachránit si tvář. 19. a 20. září se rada pro obrannou politiku Richarda Perleho sešla ve společnosti Paula Wolfowitz a Bernarda Lewise (vynálezce sebenaplňujícího se proroctví o „střetu civilizací“), ale v nepřítomnosti Powella a Riceové. Připravili dopis Bushovi napsaný na hlavičkovém papíře PNAC, aby mu připomněli jeho historickou misi: „I když důkazy nespojují Irák přímo s útokem, jakákoli strategie

zaměřená na vymýcení terorismu a jeho sponzorů musí zahrnovat rozhodné úsilí odstranit Saddáma Husajna z moci v Iráku. Tohle bylo ultimátum. Bush si byl jistě vědom vlivu, který neokonzervativci získali nad hlavními tiskovými a televizními médii. Pod trestem, že skončí v příslovečném odpadkovém koši dějin, musel schválit invazi do Iráku, kterou jeho otec před deseti lety odmítl sionistům. Pokud jde o Brzezinského a další skutečné americké imperialisty, jejich podpora invazi do Afghánistánu učinila jejich nesmělé protesty proti válce v Iráku neúčinnými. Bylo trochu pozdě v únoru 2007, když Brzezinski před Senátem odsoudil „historickou, strategickou a morální pohromu [...] poháněnou manichejskými impulsy a imperiální arogancí“. V roce 2012 prohlásil, pokud jde o riziko požáru s Íránem, že by Obama měl přestat následovat Izrael jako „hloupý mezek“. Brzy zmizel z MSM, jako užitečný idiot už neužitečný.

„Poloviční pravda“ teorie výhradně „vnitřní práce“, která odsuzuje 11. září jako operaci pod falešnou vlajkou spáchanou americkým státem na jeho vlastních občanech, funguje jako sekundární falešná vlajka skrývající skutečné mistry operace, kterými jsou ve skutečnosti agenti ve službách cizího národa. Jedním z cílů této vnitřně řízené opozice je donutit americké představitele, aby udržovali maškarádu „udělal to bin Ládín“ s vědomím, že roztržení falešné islámské vlajky by odhalilo pouze americkou, nikoli izraelskou vlajku. Když už nebudou ovládat média, nebudou mít prostředky k tomu, aby zvedli tento druhý závoj a odhalili Izrael. Jakákoli snaha dobrat se pravdy by byla politickou sebevraždou. Každý chápe, co je v sázce: pokud jednoho dne pod rostoucím tlakem veřejného mínění nebo z nějakého jiného strategického důvodu, mainstreamová média opouštějí oficiální bin Ládínovu historku, dobře nacvičený slogan „11. září byla vnitřní práce“ připraví Američany, aby se obrátili proti své vlastní vládě, zatímco neokonzervativští sionisté zůstanou nedotknutelní (Machiavelliho metoda: přimějte jiného dosáhnout svého špinavé konce, pak obrátit lidovou pomstu proti němu). A bůh ví, co se stane, pokud se vládě do té doby nepodaří odzbrojit své

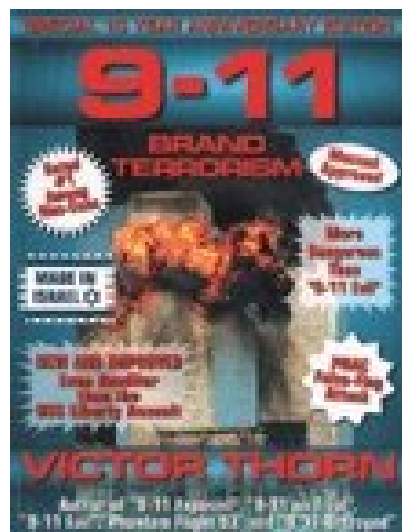
občany pomocí psy-opsů typu Sandy Hook. Vládní úředníci nemají jinou možnost, než se alespoň příštích padesát let držet příběhu Al-Káidy. pak proti němu obrátit lidovou pomstu). A bůh ví, co se stane, pokud se vládě do té doby nepodaří odzbrojit své občany pomocí psy-opsů typu Sandy Hook. Vládní úředníci nemají jinou možnost, než se alespoň příštích padesát let držet příběhu Al-Káidy. pak proti němu obrátit lidovou pomstu). A bůh ví, co se stane, pokud se vládě do té doby nepodaří odzbrojit své občany pomocí psy-opsů typu Sandy Hook. Vládní úředníci nemají jinou možnost, než se alespoň příštích padesát let držet příběhu Al-Káidy.

Přihlaste se k odběru nových sloupců

Poté, co jsem v *JFK-9/11* dospěl k tomuto závěru , měl jsem uspokojení, když jsem zjistil, že Victor Thorn v knize, která mi unikala (*Made in Israel: 9-11 and the Jewish Plot Against America*, Sisyfos Press, 2011), už to vyjádřil drsnějšími slovy: „V podstatě bylo 'hnutí pravdy 9-11' vytvořeno dříve 11. září 2001 jako prostředek k potlačení zpráv týkajících se izraelské spoluúčasti. V letech 2002–2003 se na shromážděních začali objevovat „truthers“ s transparenty s nápisem „9-11 was a inside job“. Zpočátku tato znamení poskytovala naději těm, kteří nevěřili absurdním krycím historkám vlády a mainstreamových médií. Ale pak se objevilo hrozné zjištění: Slogan „11. září byla vnitřní práce“ byl dost možná největším příkladem izraelské propagandy, jaký byl kdy vymyšlen. [...] Mantra „9-11 byla vnitřní práce“ je pravdivá jen částečně a ze své podstaty poškozujee „hnutí pravdy“, protože odvádí veškerou pozornost od zrádného útoku Izraele proti Americe. [...] Vůdci těchto falešných skupin 9-11 znají pravdu o izraelském barbarství 9-11. Jejich ochota udržovat nebo zakrývat je nakonec činí stejně vinnými a odpornými jako ti, kteří útoky zahájili. V této záležitosti neexistují žádné stupně oddělení. Je to černobílá záležitost. Řekněte celou pravdu o kabale Israel's Murder, Inc., nebo spěte ve stejné nakažené posteli, ve které leží tito vraždící psi. [...] Faux konspiratologové si stěžují na to, že vláda a zpravodajské zdroje neříkají pravdu, přesto postavili naprostý výpadek dat týkajících se Izraele a 9-11.“

Chybějících 0,3 bilionu

Někteří čtenáři si budou stěžovat, že velmi složitá operace vypadá příliš jednoduše. Přiznávám se vinen: pouze jsem se zde pokusil nastínit případ proti Izraeli v krátkém rozsahu článku. Ale jsem si plně vědom toho, že vytvoření Velkého Izraele prostřednictvím světové války vedené USA nemuselo být jediným hlediskem při přípravě 11. září. Muselo být zapojeno mnoho soukromých zájmů. Přesto věřím, že nikdo z nich nezasahoval do izraelského plánu a většina z nich ho podporovala.

V suterénu WTC je například chybějící zlato : 200 milionů dolarů bylo získáno zpět z odhadované uložené miliardy dolarů: kdo vzal zbytek? Ale to není nic ve srovnání s 2,3 bilionu dolarů, které chyběly na účtech ministerstva obrany za rok 2000, kromě 1,1 bilionu dolarů chybějících za rok 1999, podle prohlášení vysílaného v televizi z 10. září , 2001, den před útoky, Donaldem Rumsfeldem. Jen pro srovnání, toto je více než tisícinásobek kolosálních ztrát Enronu, které ve stejném roce spustily řetězec bankrotů. Všechny tyto peníze se vypařily do vzduchu pod dohledem Williama Cohena, ministra obrany během druhého funkčního období Billa Clintona. V roce 2001 byl muž, který měl za úkol pomoci vypátrat chybějící biliony, náměstek ministra obrany (kontrolor) Dov Zakheim, člen PNAC a vysvěcený rabín. Prakticky záhadu museli vyřešit finanční analytici z Resource Services Washington (RSW). Bohužel jejich kanceláře byly následující ráno zničeny „al-Káidou“. „Únosci“ nebo let AA77, místo aby zasáhli velitelské centrum na východní straně Pentagonu, rozhodl se pokusit se o teoreticky nemožnou sestupnou spirálu o 180 stupňů, aby zasáhl západní stranu budovy přesně v místě účtáren. 34 expertů z RSW zahynulo ve svých kancelářích spolu s 12 dalšími finančními analytiky, jak je uvedeno v biografii vedoucího týmu Roberta Russella.National 9/11 Pentagon Memorial

: „Víkend před jeho smrtí se celá jeho kancelář zúčastnila krabí hostiny v Russellově domě. Oslavovali konec fiskálního roku dokončení rozpočtu. Je tragické, že každá osoba, která se zúčastnila té párty, byla zapojena do výbuchu v Pentagonu a v současné době je neznámá.

Neuvěřitelnou shodou okolností jeden z finančních expertů, kteří se snažili pochopit finanční ztrátu Pentagonu, Bryan Jack, údajně zemřel na přesném místě své kanceláře, ne proto, že tam ten den pracoval, ale proto, že byl na služební cestu na letu AA77. Slovy databáze Washington Post : „Bryan C. Jack byl zodpovědný za drcení amerického obranného rozpočtu. Byl pasažérem letu American Airlines číslo 77, který měl namířeno do Kalifornie, když jeho letadlo narazilo do Pentagonu, kde by Jack každý jiný den pracoval u svého počítače. Jahve musí mít smysl pro chutzpa! Laurent Guyénot je autorem knih JFK-9/11: 50 years of Deep State , Progressive Press, 2014 a From Yahweh to Sion: Žárlivý Bůh, Vyvolení lidé, Zaslíbená země ... Clash of Civilizations , 2018. (nebo 30 USD včetně dopravy od Prosévání a vyvíjení, POB 221, Lone Rock, WI 53556).

Poznámky pod čarou

[1] Philippe Broussard, „Navzdory americkým prohlášením zůstávají vodítka vedoucí k bin Ládinovi malá,“ *Le Monde*, 25. září 2001.

[2] Gilad Atzmon, *Být v čase: postpolitický manifest*, Interlink Publishing, 2017 , str. 142.

[3] David Ray Griffin, *9/11 Contradictions*, Arris Books, 2008, s. 170-182; Webster Griffin Tarpley, *9/11 Synthetic Terror Made in USA*, Progressive Press, 2008, s. 321-324.

[4] Christopher Bollyn, *Solving 9-11: The Deception That Changed the World*, C. Bollyn, 2012, s. 278–280.

[5] Je zde citován z Bollynovy knihy a z Justina Raimonda, *The Terror Enigma: 9/11 and the Israeli Connection* , iUniverse, 2003.

[6] Christopher Bollyn, *Řešení 9-11: Podvod, který změnil svět*, C. Bollyn, 2012, str. 159.

- [7] Justin Raimondo, *The Terror Enigma: 9/11 and the Israeli Connection* , iUniverse, 2003, str. 3.
- [8] Christopher Bollyn, *Solving 9-11: The Deception that Changed the World*, 2012 , s. 278-280.
- [9] Citováno Andrewem Cockburnem, který tvrdí, že tuto anekdotu slyšel od „rodinných přátel“, v *Rumsfeld: His Rise, His fall, and Catastrophic Legacy*, Scribner, 2011, str. 219.
- [10] Michael Evans o tomto proroctví vyprávěl v rozhovoru s Deborah Calwell a ve své knize *The American Prophecies, Terrorism and Mid-East Conflict Reveal a Nation's Destiny*) , citované v Christopher Bollyn, *Solving 9-11: The Deception That Changed the Svět*, C. Bollyn, 2012, str. 71.
- [11] Stephen Sniegoski, *The Transparent Cabal: The Neoconservative Agenda, War in the Middle East, and the National Interest of Israel*, Enigma Edition, 2008, str. 193.
- [12] Stephen Sniegoski, *The Transparent Cabal: The Neoconservative Agenda, War in the Middle East, and the National Interest of Israel*, Enigma Edition, 2008, str. 144.